

A HŰSÉG JUTALMA

2015. július 19.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

Jézus Krisztus szent nevében ma rövidebben szeretnék szólni nektek, mert igen nagy meleget mondanak mára, s nem fogok visszaélni a szívetekkel, hogy nem a nagy meleget néztétek, hanem jöttetek a gyülekezetbe. Rövidebben tervezek ma az Igéből szolgálni, de ami a szívemen van, azt mindenképpen el kell mondanom. Ma az Úr Jézus Krisztusnak a hűség jutalmáról szeretnék beszélni.

Annyira erősen teszi az Úr Jézus a szívemre ezt, hogy ez kimagasló, nem is kellett keresnem az Urat. Tudtam, hogy ez az, amiről ma szólnom kell, mindannyiunk épülésére. Az Úr Jézus Krisztus *hűségéről*, és hogy ha ezt a hűséget tekintjük, ha Őrá tekintünk, egyre inkább elváltozunk az Ő hasonlatosságára, egyre inkább ebben a hűségben tudunk *növekedni*, ami a Szellem egyik *gyümölcse*. Ez a hűség.

Az életünkön *ragyogni fog* ez a nagyon nemes jellemvonás és tulajdonság. *Hűek* vagyunk az Úrhoz, a hitünkhöz, a szeretteinkhez és egymáshoz. Jézus nevében. Hányan szeretnétek erről hallani? Bizony *felépít* minket az Ige. A Máté 23. fejezetében Jézus az írástudóknak és farizeusoknak ad egy kemény figyelmeztetést.

A múlt héten a törvényről szóltunk, és tudjuk, hogy már *nem* vagyunk a *törvény alá* rekesztve. De ha valakik úgy nézték, hogy a törvényt magukra érvényesre tartották, Jézus nem volt velük megelégedve. Dorgálásokat hallunk Jézus szájából azok felé, akik a legszigorúbban tartották be az ószövetségi törvényrendszert. Nézzük, mit mond nekik Jézus?

MÁTÉ 23,23.

23. Jaj néktek, képmutató írástudók és farizeusok! mert megfizetitek a tizedet a mentából, kaporból és köményből, és elhagyjátok amik nehezebbek a törvényben: az ítéletet, az irgalmasságot és a hűséget: pedig ezeket kellene cselekedni, és amazokat sem elhagyni.

Jaj néktek! Már Jézus szavaiból így hangzik, ami nem egy felemelő dolog. Tudjuk, hogy valami súlyos következik. Nem avval volt a baj, hogy a tizedről lemaradtak volna. Törvény szerint fizettek *tizedet*. Vagyis azzal rendben voltak, vitték az Úrnak, ami a törvény szerint járt Neki. Jézus valamit azért megemlít.

A tizedfizetés nem a legnehezebb része volt a törvénynek, és ma sem az. Amikor az *anyagiakban hűek* vagyunk, akkor a legkisebben vagyunk hűek, azt mondja az Ige. Aki kicsin hű – mondja ezt Jézus –, arra bízzák a nagyobbat. Az anyagi rész, a *pénz*, az adományok, az a *kisebb rész*, amin hűnek kell lennünk, és akkor bízzák ránk a *nagyobb*at, az isteni kincseket, a *kenetet*.

Tehát Jézus is azt mondja, hogy amik nehezebbek a törvényben, azokat elhagyjátok. Jézus itt a hűséget kiemeli, hogy ugyan a tizedet mindenből, ahogy a törvény írja, behozzátok a tárházba, de van valami, amit elhagytok. A könnyebbeket cselekszitek meg, és a nehezebbeket elhagyjátok.

Hol a hűség a szívetekről? – kérdezte Jézus. A hűséget firtatta. A *hűség* egy olyan tulajdonság az ember szívében, ami csak belül látható, csak az *Úr látja*. Az ember csak azokat látja, amik a szemmel érzékelhetők.

Az 1Sámuel 16-ban elküldi az Úr a prófétát, Sámuel, hogy Saul többé ne sirassa, mert megvetette őt az Isten, mint királyt, mert engedetlen volt, és egy másik királyt választ az Úr magának. Elküldi őt Isai házába, hogy *kenjen fel* Istennek egy *újabb királyt*. Bemegy Sámuel a házba, és látja sorban a szép dalia fiakat.

Rögtön meglátja a legmagasabbat, az ékesen kimagaslót a többi közül, Eliábot. Gondolta magában, hogy biztos ez lesz az, akire rá kell öntenem az olajat, és akit az Úr kiválasztott magának. Nagyon érdekes, hogy mit mond az Úr erre. Azt mondja, hogy az Úr nem azt nézi, amit az ember.

1SÁMUEL 16,7.

7. Az Úr azonban monda Sámuelnek: Ne nézd az ő külsőjét, se természetének nagyságát, mert megvetettem őt. Mert az Úr nem azt nézi, amit az ember; mert az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.

Az Úr belát oda, ahova mi nem látunk be. Az Úrnak az a fontosabb. Az Úr ezeket értékeli, mint például a *hűség*, amit a szívünkben hordozunk, és az nincs ráírva az arcunkra. Hogyha valaki jóképű, akkor ő hűséges? Szó nincs róla. Vagy így néz ki, vagy úgy néz ki, és rögtön le tudnád olvasni, hogy milyen a belső, de szó nincs róla. A *belső*t csak az *Úr látja*.

A *hűség* egy ilyen csodálatos ékesség, egy *ékköve* Istennek, ami a szívben van *elrejtve*, és a cselekedetekből lehet megállapítani. A *cselekedetekből* nyilvánul meg, hogy az illető milyen hűséges szívű, *mennyire hűséges* a szívében.

Jézus azt mondta, hogy ezek a nehezebbek. Hogy a törvényben ezt meg sem tudjátok tartani. Ott sorolta a hűséget. A drága Szent Szellem által vagyunk képesek arra, hogy az életünket a *Neki tetsző* lelkiismerettel és hűséggel tudjuk élni, az Ige iránt való *hithűséggel*.

Ez az első, amit mindig meg kell *vizsgálni* a szívünkön, hogy *hitetlenek* vagyunk egy bizonyos dologban, vagy *hithűek* vagyunk. Hűségesek vagyunk-e az Ő Igéjéhez? Valóban hisszük-e, amit Ő mond. Ez a szívnek a hűségéből fakad.

Hóseás egy kispóféta, ő a próféták vége felé található. Az Úr neve szent örökké, és az Úr neve felmagasztaltatik az életünkben.

HÓSEÁS 6,3. 6–7.

3. Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. Az Ő kijövétele bizonyos, mint a hajnal, és eljön hozzánk, mint az eső, mint a kései eső, amely megáztatja a földet.

Felhívja a figyelmünket, hogy mire törekedjünk első helyen. Ha még most nem is látjuk, hogy eljön majd az az eső hozzánk, de az *Ő eljövétele* bizonyos, mint a hajnal. A legnagyobb sötétségből is, ahogy pirkad és egyre világosabb lesz, eljön a hajnal, és felkel a nap. Ilyen bizonyos az Úr kijövétele, eljövétele hozzánk.

Addig is azt írja, hogy törekedjünk arra, hogy *megismerjük* az Urat, amíg nem látjuk. Amíg az eljövetelet nem látjuk. Amíg a megnyilvánulásait nem látjuk. Ismerjük Őt, és törekedjünk arra, hogy megismerjük az Urat.

Ha az Urat megismerjük, az egyik tulajdonsága, az egyik legjellegzetesebb tulajdonsága az lesz, hogy Ő *hűséges*. A hűségéről fogsz hatalmas *bizonyságot* kapni a szíveden. Törekedjetekek arra, hogy megismerjétek Őt, mondja.

HÓSEÁS 6,3. 6–7.

6. Mert szeretetet kívánok én és nem áldozatot: az Istennek ismeretét inkább, mintsem égőáldozatokat.

Isten azt kívánja, hogy megismerd Őt. Legnagyobb vágy a szíven, hogy Őt valóban megismerd, ne csak felszínesen, ne csak felületesen, ne csak hogy azt mondd, hogy hívő vagyok, meg gyülekezetbe járok, meg naponta olvasok egy fejezetet a Bibliából, akár kettőt.

Ezek mind formális dolgok, ettől még lehetsz nagyon felszínes hívő. Nem biztos, hogy ismered az Urat. Az Úr azt kívánja, hogy az Istennek *ismeretére eljussál* mindenekfelett, és ezt neked is *kívánnod kell* a szívedből, hogy megismerd Őt. Érdekes, hogy így folytatja:

7. De ők, mint Ádám, áthágták a szövetséget; ott cselekedtek hűtlenül ellenem.

Isten szívének nagyon-nagyon *rosszul esik* az, amikor mi *hűtlenek* vagyunk Őhöz, és az Igéjéhez. Azt mondja, ismerjetekek meg engem, *törekedjetekek* az én *ismeretemre*, ne legyetekek olyan, mint Ádám, és ne cselekedjetekek a hitetek hűtlenségében. Ismerjetekek meg engem, ismerjetekek meg, hogy én hű vagyok, és az én hűségem örökkévaló.

Mikeás könyvének, ennek a csodálatos kis könyvnek a három záró versét nézzük. Isten felmagasztalásáról szól.

MIKEÁS 7,18–20.

18. Kicsoda olyan Isten, mint Te, aki megbocsátja a bűnt és elengedi öröksége maradékának vétjét?! Nem tartja meg haragját örökké, mert gyönyörködik az irgalmasságban!

Miért nem tartja meg vajon? Mert *gyönyörködik* az irgalmasságban. *Megbocsátja* a bűnt, elengedi az öröksége maradékának a vétjét. Mintha nem lenne. *Elengedte* az adósságot.

19. Hozzánk térvén, könyörül rajtunk; eltapodja álnokságainkat. Bizony a tenger mélységébe veted minden bűnünket!

Lába alá helyezte álnokságainkat. És most jön az Ő szíve, hogy hogyan szól.

20. Hűséget mutatsz a Jákóbnak, irgalmasságot Ábrahámnak, amint megesküdtél atyáinknak még az ősidőkben.

Jákób az, aki hazug volt, aki megcsalta a testvérét, aki kilopta őt az örökségből. Isten eltapodta azt a gonoszságát, és annak ellenére *megmutatta* neki az Ő *hűségét*. Tőlünk is ezt várja az Úr. Minden cselekedet felett vegyük elő a szívünk mélyéről a hűséget, és *mutassuk meg* ezt a másiknak. Ez egy csodálatos jellemvonás, ami a *Szellem gyümölcseiben* tud csak előjönni az életünkben.

A mai világban, ha ezt a szót halljuk, hogy hűség, nagyon sokan már fordulnak el. Ugyan már, a mai világban hol találsz hűséget? Lehet találni, ha az Úrral jársz. Mert az Úr mutatja azt meg. Hűségét mutatta Jákóbnak, *hűségét* mutatja a te népednek, mindannak, aki az Úrral

jár. Fogja mutatni az Ő erejéből, hogy a hűséget ki tudod nyilvánítani a másiknak. Az Úrral való együttjárásnak a gyümölcse ez a *hűség*.

Van egy rövid gondolat Timótheus levelében.

2TIMÓTHEUS 2,13.

13. Ha hitetlenkedünk, Ő hű marad: Ő magát meg nem tagadhatja.

Tehát ha mi nem vagyunk hűek a hitünkhöz – ez megesik velünk, ha látásba kerülünk, nap mint nap –, *Ő hű* marad. Akkor is, ha mi hitetlenkedünk, Ő magát meg nem tagadhatja. Ő az örök hű Isten, aki hűséges hozzánk, és hűséges az Igéjéhez. Amit szólt, azt megcselekszi. Amit mond, az meglesz.

Bátran *bízhatsz* benne, bátran építheted rá az életedet! Ő örök hűséges Isten. Hű az Igéjéhez, és hű *hozzád*, eltapodja álnokságaidat. Istennek a hűsége örök. Örök dolog. Azt fogjuk megtanulni, hogy semmi nem képes hiábavalóvá tenni az életünkben Isten hűségét, bármi történhet velünk. Bármit tehetsz, Isten *hűsége örök*.

A Róma 3-ban mondják a versek:

RÓMA 3,3–4.

3. De hát hogyha némelyek nem hittek? Vajon azoknak hitetlensége nem teszi-e hiábavalóvá az Istennek hűségét?

Így válaszol rá:

4. Távol legyen. Sőt inkább az Isten legyen igaz, minden ember pedig hazug, amint meg van írva: Hogy igaznak ítéltessél a te beszédeidben, és győzedelmes légy, mikor vádolnak téged.

Abszolút lehetetlen. Istennek a *hűségét* semmi nem tudja hiábavalóvá tenni az életedben. Az jelen van. Az ott van, az működik és *gyümölcsöt terem*. Meg tudod ezt köszönni Istennek? Nagyon nagy *kincs* ez a mai világban. Olyan világban, ahol például a *válás statisztikákat*, ha vizsgálják, akkor egy olyan kimutatásról hallottam, hogy a keresztény világban magasabb a válási arány, mint a világban!

Elgondolkodtam, hogy ez hogyan lehetséges? Csak úgy lehetséges, hogy *nem hasonulnak* el az *Úr képére* és hasonlatosságára a Krisztus Testében. Mert ha *elválnának* az Ő képére, ahogy ezt tanítja az Írás, akkor a *hűség* az egyik *gyümölcs* lenne. Nagyon fontos erről beszélni és tanítani a fiainkat is erre. A következő generációt. Nagyon fontos dolog.

Az Istennek hűségét semmi nem tudja hiábavalóvá tenni, ez azt jelenti, hogy meg fog *jelenni* az életedben, ha *Vele jársz*. Meg fog mutatkozni az életedben az Ő hűsége, és általa a te hithűséged is növekedni fog. Gyönyörű dolog ez!

GALATA 5,18. 22.

18. Ha azonban a Szellem vezet titeket, nem vagytok a törvény alatt.

Ez milyen jó, mikor *bizonyosságunk* van róla, hogy abba az irányba léptünk, ahogy a *Szellem vezet*. Azt írja, hogy nem vagytok a törvény alatt, akkor nem kell vizsgálgatni, hogy mit ír a törvény. Hogy házasságot ne törj, ne lopj, ne csalj, ne hazudj! A Szellem mindig abba az irányba fog vezetni, hogy ezeket nem fogod megtenni.

A Szellem arra fog téged vezetni, hogy hogyan *szeresd a feleséged*, hogy soha ne kerüljön sor házasságtörésre. Örök *hűséget* fog a szívetekre pecsételni, ha az Úrral együtt jártok. A *Szellem vezetése* nagyon-nagyon *fontos* az életünkben, és ez a *közösség* kiépítése által megy.

Attól a pillanattól kezdve, ahogy *újjászületél* – bár lehet, hogy nem vagy benne biztos, hogy ezt a Szellem mondta, hogy hogyan is tegyed, miként tegyed, hogyan legyen –, ahogy kívánsz, hogy jelen legyen ez a vezetés az életedben, és építed a közösséget, akkor észreveszed, hogy egyre *nagyobb* lesz a *bizonyosságod* arról, hogy ez most a Szellem vezetése volt. Így kell lennie. És egy gyönyörű életutad lesz az Úrban.

Naponta imádkozom, hogy Uram, *láttasd velem* azt, ahogy Te látod azt a helyzetet! Azt az élethelyzetet, azt a szituációt. Láttasd velem, hogy Te hogyan látod! Ahogy úgy rá tudok látni, ahogy Ő látja, abban a pillanatban minden más *kétség megszűnik*. Nincs tévelygés, nincs rossz útirány. Ő az egyetlen, aki oda tudja adni ezt a látást.

A kapcsolatainkra is nagyon fontos ez. Láttasd velem, Uram, hogy mit kell tennem, hogy Te azt hogyan látod? Az Úr nagyon szívesen megteszi ezt, hiszen azt szeretné, hogy az *Ő útján* járnánk. Nem akarja, hogy tévelyegjünk, és hogy az *Ő népe* hűtlen legyen. Érzem, hogy a szíveteknek jól esik ez. Jó erről elgondolkodni. A Szellem gyümölcseiről beszél a Galata 5,22-es igeverse.

GALATA 5,22.

22. De a Szellem gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jószág, hűség, szelídség, mértékletesség.

Isten maga a *szeretet*, és Ő költözött belénk. Az új parancsolat, amikor Jézus azt mondta, hogy új parancsolatot adok néktek, hogy szeressétek egymást. Azt azoknak a tanítványoknak mondta, akik még nem voltak újjászületve. Azt mondta, hogy *ne a törvény* táblájára nézzetek, mondok néktek egy *új parancsolatot*. Az az új parancsolat, hogy *egymást szeressétek*!

Amint én szerettelek titeket, ti is úgy szeressétek egymást! Igen ám, de nem volt meg a mikéntje, hiszen még a szeretet *nem volt bennük*. Ezért nekik még egy szigorú parancsolat volt. Hogy nézzétek meg, hogy én hogyan szeretek, és úgy szeressetek!

Amikor jött az *újjászületés* lehetősége, és a *szeretet* a szívünkbe került, onnantól kezdve igazából már nem kell megparancsolni egy hívőnek, hogy szeretetben járjon, mert a *szeretetcfa* nem tud mást teremni, csak *szeretet gyümölcsöket*.

Ha veszel egy almafácskát és elplántálsz, meg kell-e parancsolni neki, hogy én pedig most elültetlek, és megparancsolom neked, hogy ezen túl csak almákat teremjél? Nem kell tenned ezt, mert benne van a rendszerben. Tudja, hogy mi a dolga.

Isten mikor elplántált, akkor a *szeretetéből* megszült téged, az *Ő szeretetéből* születél, Istentől születél, Isten magjától, az Igétől születél. Akkor a szeretet a *legtermészetesebb* dolog a számodra a világon, hogy *abban* fogsz járni, és *azokat* a gyümölcsöket fogod teremni.

Igazán szigorú parancsot nem kell ráhúzni a keresztény fejére, hogy szeretetben járj, mert ha a Szellem vezeti őt – most olvastuk az előbb –, akkor nincs ott törvény alatt. Fogja tudni, mit teremjen. Engedi magából kiáradni, és az *csak szeretetet* fog tudni teremni.

Az újszövetségi levelekben nincs, hogy parancsban lenne a szeretet leírva. Mert a *szeretetcyümölcsök* automatikusan nőnek, Isten rendelte. Az egyik gyümölcs – ezzel kezdődik: a szeretet. Tehát *megteremjük* a szeretetet, ha Szellemben járunk.

Öröm – csodálatos dolog. Mert olyan örömben tudsz lenni, ahogy a Mennyi örvendezik, pedig még nem vagy ott. Olyan örömet tudsz megtapasztalni, ami itt lent a földön nem létezik. Semmi nem tudja neked azt az örömet hozni, és te abban tudsz járni. Szellemi dolog.

Békesség – ez még mindig a Szellem gyümölcse. Szeretet, öröm, békesség, béketűrés. Hosszan tűrő vagy, nem hoz ki semmi a sodrodból, ha kihoz, gyorsan vissza tudsz jönni. Szívesség, jóság, és itt jön a hűség!

A Szellemnek a gyümölcse a *hűség*. Egy keresztény életében meg kell *mutatkozni* a hűségnek, ha a Szellem vezeti. Akkor közelebb kell kerülnie a Szellemhez, a Szellem közösségéhez. Ha a hűség gyümölcse nincs jelen, akkor nem a Szellem vezeti.

Isten nem kárhoztat minket, ez a mai üzenet nem arról szól, hogy kárhozat alá kerülj, hanem arról szól, hogy nagyító alá vegyük, hogy *jelen vannak-e* az életünkben ezek a *gyümölcsök*. És ha igen, örvendezünk, és akarunk még jobban növekedni benne.

Megnézzük, hogy Isten hogyan tekinti ezeket. Hűség, szelídség és mértékletesség. A *mértékletesség* is a Szellem egyik gyümölcse. Titus levele írja, hogy *mindenben hűséget* tanúsítsunk. Miért? Mert bennünk van a Szellem jellemzője, a Szellem gyümölcse.

TITUS 2,10.

10. Ne tolvajkodjanak, hanem mindenben hűséget tanúsítsanak, hogy a mi megtartó Istenünknek tanítását ékesítsék mindenben.

Ez valami gyönyörű! Amit hirdetünk, amit élünk, azt ékeesebbé tudjuk tenni, ha azt gyakoroljuk is. Mindenben *hűséget* tanúsítsatok! Mindenben hűséget, *hithűséget*; a társadhoz való hűséget, az útjaidhoz, elhatározásodhoz, döntésedhez való hűséget.

Hűséget tanúsítsatok, mert ez által a megtartó Istenünknek tanítását fel tudjátok *ékesíteni* a cselekedeteitekkel. Nagyon gyönyörű Ige, és ha az ember elkezd rajta gondolkodni, nagy gazdagság van benne.

Az Ószövetségben van egy történet, aminél csodálatosabb példát hirtelen nem is tudnék hozni nektek a hűségre. Evvel szeretnék egy kicsit még időzni ma, és ahogy ígértem, rövidebb, de nagyon tartalmas és elgondolkodtató lesz, ami most következik.

Ruth könyvéről van szó. A legújabbak talán nem biztosak benne, hogy valaha olvasták ezt. Utólag is rá lehet találni a Ruth könyvére. Ha valaki még soha nem olvasta, nem egy nagy vétek. Az Ószövetségnek az első egyharmadában találjuk, a bírák idejében van ez a történet. Tehát a Bírák könyve után van Ruth könyve.

Ekkor még Izraelnek nem voltak királyai, bírák voltak, és a bírák hozták meg Istennek a döntéseit. Ez a Ruth könyve egy nagyon rövidke kis könyv, pár fejezet csak az egész. Egy olyan megragadó történet van benne leírva, amit ha az ember elolvastat, akkor igencsak szívéhez szól és elgondolkodtatja.

Ruth könyvének egyik szereplője, mondhatnánk a főszereplője Ruth, de nem itt kezdődik a történet. A történet ott kezdődik, hogy éhség lett ott a földön, Izraelben. És a júdai Betlehemből volt egy férfiú, Elimélek a feleségével, Naóminival, és a két fiával Betlehemből, a kenyér városából.

Úgy döntött, elmegy erről az áldott földről, és elment egészen Moáb földjére, az ellenség földjére, ott próbált szerencsét, vagy megélhetést keresni. Azonban ez az útirány nem volt igazán sikeres, mert ahogy elmentek, először Naóminak meghalt a férje, aztán a két fia is meghalt.

A két fia az alatt a tíz év alatt, míg ott éltek a Moáb földjén, feleségeket vett magának az idegen földről. Tehát moábita feleségek voltak. Így Naómi, a feleség, egyedül maradt teljesen.

Meghalt a férje, és meghalt a két fia. Egy igen szörnyű dolog, ami történhet az emberrel, hogy egyedül marad teljesen. A két menyje maradt meg. Két menyje, aki moábita volt.

Naómi bizonyára elgondolkodott, hogy mihez kezdjen most az idegen földön, teljesen idegen istenek között. Úgy döntött a szívében, hogy visszafordul, és elmegy a saját hazájába. Visszamegy Júda földjére, Betlehem városába. Érezte valahol Istennek ezt a hívását.

Ennyi csapás után az ember elgondolkodik. Ha ennyi csapás éri az életét, vajon helyes volt az útirány, amit követett? Az Ószövetségben írja is Isten, hogy mivel engedetlen volt az én népem, szétszórom őket, és aztán hazahozom őket. De hogy jönnek, mit olvasunk ott?

Siralommal jönnek. Könnyek között jönnek, imádkozva hozom őket. Olyan csapások érték a szétszóródott Izrael népét, mint Naómit is, hogy nem volt már más választás az idegen földön, haza kellett mennie a saját szent földjére. Innen fogjuk olvasni a történetet.

RUTH 1,6–9.

6. Felkele azért ő és az ő menyjei, és ő visszatére Moáb mezejéről; mert hallotta Moáb mezején, hogy meglátogatta az Úr az Ő népét, hogy adjon nekik kenyeret.

Naómiról van szó, aki megözvegyült, és akinek meghalt a két fia. Az áldások először hol bukkantak fel? Az Isten szentelt földjén. Ott lett először kenyér. Meghallotta ezt a hírt, hogy újra kenyér van Izrael földjén, és ott már nincs éhség. Elhatározta a szívében, hogy hazaindul.

7. És kiméne arról a helyről, ahol volt, és vele a két menyje. És menének az úton, hogy visszatérjenek Júda földjére,

8. És monda Naómi az ő két menyjének: Menjete, térjete vissza, ki-ki az ő anyjának házához. Cselekedjék az Úr irgalmasságot veletek, amiképpen ti cselekedtetek a megholtakkal és énvelem!

Búcsúzkodni akart, nem akarta magával vinni a két menyjét. Mert ott igazán semmi keresnivalótok nincsen, nem is láttátok soha azt a földet, én magam megyek csak! – gondolja Naómi. Megáldja őket. Áldottak legyetek, irgalmasságot cselekedtetek az én fiaimmal, jók voltatok, és most legyen rajtatok áldás, és menjete!

9. Adja az Úr tinéktek, hogy találjatok nyugodalmat, ki-ki az ő férje házában. És megcsókolá őket; és ők nagy felszóval sírának.

Egy nagy sírás volt. A búcsú mindig nagyon nehéz dolog. A szívük szakadt meg, mondhatni, ebben a sírásban, mert ki tudja, hogy látják-e egymást valaha. Mit hoz a jövő, és el akart búcsúzni a menyjeitől. A két menyje közül azonban az egyiket csak nagy nehézségek árán tudta rábeszélteni, hogy menjen vissza a családjához.

Ruth azonban semmi áron nem hajlandó hallgatni Naómi tanácsára. Mi az, ami az ő szívében ezt a hajthatatlan odaszántságot munkálta? Nézzétek meg, hogy mit mond Ruth, amikor Naómi unszolja újra. Már másodszor mondja, hogy menj vissza a családotodhoz!

Menj vissza a saját földedre! A te sógorasszonyod visszatért az ő népéhez, az ő isteneihez, térj te is vissza, a te sógorasszonyod házába! Orpa hazament, de Ruth továbbra is ragaszkodik, hogy én csak veled maradok. Nézzétek meg, mit mond:

RUTH 1,16–18.

16. Ruth pedig monda: Ne unszolj, hogy elhagyjalak, hogy visszaforduljak tőled. Mert ahova te mégy, odamegyek, és ahol te megszállsz, ott szállok meg: néped az én népem, és Istened az én Istenem.

Ezeket a sorokat anélkül nem lehet elolvasni, hogy a Szent Szellem meg ne indulna a szívünkben. Micsoda *hűség* volt ennek a fiatal lánynak a szívén, miután elvesztette a férjét. Hogyan *ragaszkodott* az anyósához? Ahová te mész, oda megyek én is! Semmiként el nem válok tőled. Ahol te megszállsz, ott szállok meg én is. A te néped az én népem. Nincs többé múltam, *hozzád ragaszkodom*. A te Istened lesz az én Istenem! – és megtagadta azokat a hamis sokistenségű vallásban lévő isteneket. Azt mondta, hogy nekem ezen túl egy Istenem van, a te Istened az én Istenem.

Ezzel a ragaszkodásával, hűségével olyan *áldásokat hoz* majd az életére, amiről itt még fogalma sincs. Csak egyet tud, hogy neki ez az út, ez az útirány. Ebben a dologban biztos volt, megtéveszthetetlenül. Neki Naómmal *egy a sorsa*.

RUTH 1,16–18.

17. Ahol te meghalsz, ott halok meg, ott temessenek el engem is. Úgy tegyen velem az Úr akármit, hogy csak a halál választ el engem tőled.

Találni-e a mai világban ilyen *hűséget*? Találni, de *ritka*. Ma is van, de ez egy olyan *kincs*, amit munkálni is kell a szívünkön. Az Úr adja, az Úrtól való minden. Az Úr *adja* a szívekre ezt a *ragaszkodást*.

Az Úrtól való kegyelem ez, és Ruth lebeszélhetetlen volt, eltántoríthatatlan volt, nem tudta senki lebeszélni. Ez így lesz! Ahova mész, oda megyek, ahol megszállsz, ott szállok meg, ahol meghalsz, ott halok meg! Ezt a *ragaszkodást*, mikor látta Naómi, így írja az Ige:

18. Mikor pedig látá, hogy erősködik vele menni, nem szóla néki többet.

Erre nem lehetett mit mondani. Ez egy olyan *kötélék*, olyan ragaszkodás volt, amit az ember, ha hall, akkor csak a könnyeivel tud küszködni. És többé nem küldte őt el. Együtt mentek be arra a földre, ahonnan Naómi elindult a családjával. Nézzük a történetet tovább.

Ez a *hűség*, hogy csak a *halál választ el* minket. Általában az emberek, amikor összekötik az életüket, házasságra lépnek, ezt az esküt el szokták mondani. Aztán az élet jobbról is, balról is pofozza őket.

Sokszor megszegik ezt az esküt, és újabb és újabb házasságba lépnek, van, aki sok házasságot végigpróbál. Isten szemében azonban a hithűség egy nagyon *nagy kincs*. Segítsen minket abban a mi Urunk, Jézus Krisztusunk, hogy mindenben *hűek lehessünk*, minden szavunkhoz.

Olvasunk arról, hogy híre ment, hogy hazatért Naómi. És híre ment, hogy ez lenne az a Naómi, aki elment, és mi hozta őt vissza. Naómi mondta, hogy mostantól már ne is Naóminak hívjanak engem, hanem Márának, mert keserű lett az én életem. Megkeseredtem, mert elvesztettem a szeretteimet.

Visszafogadták őt. Naóminak volt egy támasza. Nem egyedül ment. Istennek *célja* volt evvel a hűséggel. Amikor valaki *ragaszkodik* ilyen hűséggel, akkor Isten *hatalmas dolgokat* tud munkálni belőle. Erről szól a történet további része. A második fejezetben olvasunk arról:

RUTH 2,1–2. 5–20.

1. Vala pedig Naóminak egy rokona az ő férje után, előkelő derék ember Elimélek nemzetségéből; neve Boáz.

A férjének Elimélek volt a neve, annak a nemzetségéből való volt Boáz. Egyszer érdemes úgy végigolvasni a történetet, hogy *párhuzamot* vonsz majd, hogy Boáz maga a mi Úr Jézus

Krisztusunk, de nem akarok a történet elé menni. Naómi pedig Izrael, és Ruth pedig a pogányok, akik bejöttek a Jézus Krisztusba. Gyönyörű példákat lehet így venni belőle.

Ezt most mi nem fogjuk végigelemezni. De nagyon sok tanítás van erről a keresztyén világban, miként talált rá Jézus Krisztus az elveszettekre, és vásárolta ki őket a pogányok sorsából. A történet úgy folytatódik, hogy a moábita Ruth – aki idegen, soha ezen a földön nem járt – azt mondja Naóminak, felajánlva a segítségét:

RUTH 2,1–2. 5–20.

2. És monda a moábita Ruth Naóminak: Hadd menjek, kérlek, a mezőre, hogy kalászkokat szedegessek az után, akinek szemei előtt kedvességet találok. És az monda: Menj édes leányom.

Fogalma sincs tehát, hogy ki fogja befogadni. Egy idegen földön van. Aratás idejére értek, az árpaaratás kezdetére érkeztek meg Betlehembe, és felajánlja a segítségét. Engedd meg nekem, hogy hadd menjek, és szedegessem az aratás után elszóródott magokat.

Nem tudom még, hogy ki fog befogadni – ezt írja –, nem tudom, de engedd meg, hogy elmenjek, és valahol *kegyelmet találjak*. Naómi megengedi és ez a pogánynak számító fiatal lányka elmegy, hogy segítse az anyósát.

A történet úgy folytatódik, hogy az első útja egy mezőre vezet, ahol elkezd *szedegetni* az elszóródott árpaszemeket. A földnek a tulajdonosa Boáz, ez a gazdag ember. Érdekes, hogy miért pont abba az irányba ment, hogyhogy pont arra a mezőre talált?

Ezekre mind azt mondanánk, hogy véletlenek, de ezek a *hűség jutalmai*. Amikor valaki *hűséges*, amikor valaki ragaszkodó és szeretne *segíteni*, akkor az Úr *terelgeti* az útját. Pont arra a mezőre talált el, odament szedegetni, ahol Boáz volt a földbirtokos. Ő volt annak a földnek az ura és neki arató munkásai voltak.

5. És monda Boáz az ő szolgájának, aki az aratók felügyelője volt: Kié ez a leányzó?

6. És felele a szolga, az aratók felügyelője, és monda: Az a moábita leányzó ez, aki Naómmal jött a Moáb mezejéről.

7. Aki mondá: Hadd szedegessek, kérlek, és hadd tarlózgassak a kékék közt az aratók után. És idejőve, és itt marada reggeltől fogva mind mostanig: és csak éppen most pihent egy keveset a házban.

Boáz figyel erre az idegenre, és *kérde* a szolgájától, aki az aratók felügyelője volt, kié ez a leányzó? Azt kérdezi, ki ez a leányzó? Soha nem láttam! És felele a szolga, az aratók felügyelője és monda: az a moábita leányzó ez, aki Naómmal jött a Moáb mezejéről.

Boáznak tehát rögtön az elején feltűnik, hogy van itt egy *idegen*, akit soha nem láttam, és nem egy és nem két dolog megüti a szemét. Azt mondja, hadd szedegessek, kérlek, és hadd tarlózgassak a kékék között az aratók után.

Vagyis *nem munkát kért*, hogy vegyék fel őt az aratásba. Azt mondta, *tűrjete* meg engem a mező szélén, ahol az elszóródott szemecskék vannak. Hadd szedegessek abból, amit már learattak. A legszélén *tűrjete* meg engem, hogy ott hadd szedegessek annyit, hogy *hazavihessek* az anyósomnak. *Szorgalmas* is volt, nemcsak *hűséges*.

8. És mondá Boáz Ruthnak: Ugyan hallod-e édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre és el ne menj innen; hanem menj mindenütt szolgálóim után.

Boáz azonnal szóba elegyedik vele. Ez sem volt szokás: „Ugyan hallod-é édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre...” Nézd meg ezt a *kegyelmet*, hogy hogyan *sokasodik* a kegyelem a moábita lány életén.

Felfigyel rá Boáz, felfigyel a szorgalmára, hogy éppen csak a nap közepén egy picit áll meg. Az egész napot végigdolgozza. És megtudakozza, hogy ki ő és azt mondja neki: ne menj el más földre, édes leányom! Így mondja neki: édes leányom! Ne menj szedegetni más mezőre, és el ne menj innen, hanem menj mindenütt a szolgálóim után!

Ez az *első kegyelem*, amit talált. A földesúr, Boáz, a kegyelmébe fogadta. Azt mondta, el ne menj másfelé szedegetni, mindig itt maradjál, mindig itt szedegessél. Az én *szárnyaim alatt* maradsz, *kegyelmet találtál* nálam. Valami gyönyörű dolog.

RUTH 2,1–2. 5–20.

9. Szemeid legyenek a mezőn, amelyet aratnak, és járj utánuk. Ímé meghagytam a szolgáltnak, hogy ne bántsanak téged, és ha megszomjúhozol, menj az edényekhez és igyál abból, amit a szolgák merítenek.

Már a parancsolat is elhangzott, micsoda *oltalmat talált*! Meghagytam a szolgáltnak, hogy senki nem bánthat téged. Mert csak egy lenézett hely volt, sem fizetés nem járt érte, sem meggazdagodni nem lehetett belőle, ott szedegette azt, ami maradt az aratás után.

És biztosan volt, aki megjegyzéseket tett, hogy na, csak erre vitte ennek az élete, meg csak arra, és teszik a megjegyzéseket annak, aki nyomorult – a mai napon is –, és már ez is le van védve, megtiltottam, hogy bántsanak téged!

Ez mind Boáz, akinek a szemei előtt kegyelmet talált Ruth, aki hűséges. Megtiltottam, hogy bántsanak téged, és ha megszomjúhozol... Nézz oda, mekkora gondviselés! Ha szomjas leszel, akkor se menj más földre, itt lesz a *te ellátásod*, menj az edényekhez és igyál abból, amit a szolgáltnak rendeltem!

Nézd meg ezt a *kegyelmet*, a mi Úr Jézus Krisztusunk, aki nem hagyja, hogy mi megszomjúhozzunk ebben a világban, hanem adott nekünk *örök életnek vizét*. Van itt víz, ha szomjas vagy, *minden ellátásod* itt van ezen a földön. Ne menj máshova, itt ezen a földön megadatik neked minden. Nézd meg, erre a kegyelemre mi történik!

10. Akkor ez arcra borula és meghajtá magát a földre, és monda néki: Hogy-hogy találtam ilyen kedvességet a te szemeid előtt, hogy rám tekintettél, holott én idegen vagyok?

Érezte, hogy kegyelmet talált. Szokatlan volt ez a fajta fogadtatás, ahogy Boáz őt fogadta. Ez teljességgel váratlanul érte őt, mert nem volt bevett szokás, hogy valakivel így bánjanak, aki szedegetni megy a mező szélére. Olyan *kegyelmeket kapott*, ami nem volt várható.

Isten azonban rátekintett az ő hűségére, és a *hűségnek a jutalmi* voltak ezek. Az az *elszántság*: odamegyek, ahova te mész, és az én sorsom közös veled, és én holtomiglan segíteni foglak! Nézd meg, micsoda *kegyelmek érik* az életét, egyik a másik után!

11. Boáz pedig felele, és monda néki: Bizony elmondták nékem mindazt, amit cselekedtél a te napaddal, férjed halála után, hogy elhagytad a te atyádat és a te anyádat és a te születésednek földjét, és jöttél ahhoz a néphez, amelyet nem is ismertél

Nézzétek meg, hogy eljutott a *híre*, hogy micsoda hűség volt a szívében. Mindenét otthagya és eljött egy olyan földre valakiért, akit *szeretett*, és akihez *hűséges* volt, és ennek híre ment. Nehogy azt higgyétek, hogy a jó cselekedeteiteknek nem megy híre a világban! Sőt! Először is a mennyben odafönt! A mi Boázunk, az Úr Jézus Krisztusunk, *szemmel tartja* ezeket, és *kirendeli a jutalmakat* bőséggel.

Nézd meg, hogyan áldja meg Boáz ezután ezt a drága fiataalt! Ez a fiatal kis leányzó, így mondja a Biblia, hát végül is hány éves lehetett? Abban az időben nagyon korán mentek férjhez, szerintem 17–18 éves lehetett, de lényegtelen. Így áldja meg:

RUTH 2,1–2. 5–20.

12. Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért, és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izraelnek Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.

Ezt Boáz mondja Ruthnak, és máris jön az *áldás*! Egyik a másik után! Amikor leborul a lábaihoz, hogy megköszönje, újabb áldás következik. Fizessen meg az Úr a te cselekedetedért és legyen teljes a te jutalmad az Úrtól, Izrael Istenétől, akinek szárnyai alatt oltalmat keresni jöttél.

Nos, ez a mi Istenünk! Először *meghív* minket a *kegyelmébe*, és amikor elindulunk abba az *irányba*, ahol ezt a kegyelmet észleljük, és átadjuk magunkat az Ő kegyelmének, keressük Őt és keressük az Ő útjait, és azért, hogy a szárnyai alatti oltalmat *keresni* megyünk oda hozzá, *újabb jutalmakat* ad nekünk.

Elkezdjük Őt keresni, és ahogy keressük az oltalmat a szárnyai alatt, újabb és újabb áldásokat és jutalmakat áraszt ránk. Ez a mi Úr Jézusunk. Ez a mi Úr Jézusunk.

13. Ez pedig monda: Találjak kedvességet a te szemeid előtt uram, mert megvigasztaltál engem, és mert a te szolgálódnak szívéhez szóltál, holott én nem vagyok a te szolgálóleányaid közül

Ez megint a leányka: én egy senki vagyok neked, hogyhogy így a szívemhez szóltál? – azt kérdezi. Tudod, az egyetlen, aki így a *szívedhez tud szól*ni, az az Úr Jézus Krisztus. Boáz jelképezi Őt, az *Urunkat*, aki a szárnyai alá fogadta. Kegyelmet és kegyeltséget adott neki és a szívéhez szólt.

Egyedül az Úr Jézus Krisztus az, aki képes az *Igéjén* keresztül a *szívünkhöz szól*ni, és példázni ezt a hűséget. A *hűségnek* nagy jutalma van az életünkben! *Nagy jutalma* van! És ekkor eljött az evésnek az ideje. Újabb kegyelem jön az életébe.

14. És ekkor eljött az evésnek az ideje szóla néki Boáz: Jer ide, és egyél a kenyérből, és mártsd be a te falatodat az ecetes lébe. És ő leüle az aratók mellé. És pergelt gabonát nyújtott néki, és evett, s jóllakott, sőt még hagyott is.

Itt megjelenik az *úrvacsora képe*, a mi Úr Jézus Krisztusunk, Ruthnak a Boáza meghívta őt a kenyér és a bor részesedésében. Az ecet az savanyú bor. Gyere ide az asztalhoz, részesedjél, vegyél a kenyérből, vegyél a borból. És ő leült az aratók mellé.

Hangsúlyozom, ő *nem aratómunkás* volt, ő szedegetni jött. Rögtön *felemelte* őt az Úr és beültette őt az aratók közé. És pergelt gabonát nyújtott néki, és evett, s jóllakott. Amikor az *úrvacsorából*, az Úr testéből és véréből részesedsz, onnantól kezdve *nincsen hiány* az étleden. Evett és jóllakott.

Addig ki tudja, hány évig nem ismerte azt, hogy milyen az, hogy jóllakni. A nyomorból jöttek el. Evett és *jóllakott*, sőt annyit tett elé Boáz, hogy még hagyott is belőle, nem bírta mind megenni. Evett és jóllakott és még hagyott is. Nézzük, hogy ezzel is mit tesz majd? Becsomagolja és *hazaviszi* Naóminak. Nagyon megható ez a történet.

Amikor hazamegy és mutatja, hogy mennyit szedegetett aznap, akkor tíz napra való ételmet visz haza, és nem csak ezt tárja Naómi elé, hanem utána odaadja, amit az ebédéből nem tudott megenni. Vitte haza az anyósának. Valami csodálatos egy *szíve* volt Ruthnak, és ezt a szívet tudja Isten *megáldani*. További kegyelmek érik őt:

RUTH 2,1–2. 5–20.

15. Azután felállott, hogy szedegessen és Boáz megparancsolta az ő szolgálóinak, mondván: A kénék között is hadd szedegessen, és meg ne pirongassátok őt.

Nézd meg, hogy Boáz szeme állandóan rajta van. Nem tudott olyat tenni, hogy Boáz ne kísértette volna a szemével, hogy mit tesz, hogy hol tudja megint *megáldani*, és hol tudja *feljebb emelni* őt, mert hűséges volt. Mert hűséges volt.

Megparancsolta az ő szolgálóinak, mondván: a kénék között is hadd szedegessen, és meg ne pirongassátok őt. Tudod, a kénék voltak, amiket már összekötöttek az aratásban, az már késztermék volt. S azt mondta az úr, hogy a kénék között is, ott, ahol a legtöbb szem leesik, oda is engedjétek be őt, ott is hadd szedegessen. Hadd szedegessen még, ne tartsátok vissza, és ne pirongassátok őt!

Egyik kegyelemből megy be a másikba, mert *kegyelmet talált*, mert az Úr *szárnyai alá* jött, mert a *szövetség Istenéhez* jött, az Izrael Istenét választotta magának Istenül, és *hűség* volt a szívében. Ne pirongassátok őt! Felhívja a figyelmet, hogy meg ne szégyenítsétek őt, ne pirongassátok őt, egy szót ne merjeteztek szólni neki, hogy mit keres itt!

Ő *nem szövetségbeli* volt, de Isten *kegyelme befogadta*. Sőt, újabb kegyelem jön, figyeld! Sőt, ez még mind semmi! Mennyi kegyelem érte már reggel óta! Honnan jött? Csak úgy, hogy keresek egy mezőt, ahol majd befogadnak és szedegethettek.

Azután *beengedték* az aratók közé, azután *leültették* őt az asztalhoz és ehetett, azután *megáldotta* őt az úr Izrael minden áldásával, azután beengedték őt a kénék közé, s akkor, sőt még előlött jön egy újabb áldás.

16. Sőt húzogassatok ki neki a kénékből is, és hagyogassátok el, hogy szedje fel, és meg ne dorgáljátok őt.

Amit már összekötözték, most onnan is jönnek áldások. Onnan is vegyetek ki neki és hagyogassátok el, hogy szedje fel, és meg ne dorgáljátok őt! Most nézzétek meg Istennek a szívét, hogyha te az Ő *kegyelmében jársz*, és *alázattal* tudsz lenni, és a *hűséget* nem tagadod meg, újabb és újabb kegyelmek fogják érni az életedet.

A kénékből kiszedtek neki. Húzogassatok ki a kénékből neki és azt is szórogassátok el, hagyogassátok el, hadd tudja fölszedni, hadd legyen neki bőven, hadd legyen neki *áldás* az életén, és ne dorgáljátok őt ezért!

17. És ő szedegete a mezőn mind estig, és kicsépelé, amit szedegetett, és lett abból szinte egy efa árpa.

Az *efa* egy izraeli mértékegység, tíz napra való étel, annyit szedegetett össze egy nap alatt.

RUTH 2,1–2. 5–20.

18. És felvevé és beméne a városba, és napaasszonya látá, amit ő szedegetett. Aztán elővevé és odaadá néki, amit meghagyott, minekutána jóllakott.

Elvitte haza az ebédjét az anyósának. Ímé, a szív, akiben az Úr *gyönyörködik*! És hogy milyen *áldások* jöttek az életére! Tudjátok, van olyan megírva: aki minél inkább adakozik, annál inkább gyarapodik. Ő ilyen volt. Felvevén bement a városba és odaadta ezt az anyósának.

19. És monda néki az ő napaasszonya: Hol szedegettél ma, és hol munkálkodtál? Áldott legyen, aki rád tekintett. És elbeszélte az ő napaasszonyának, hogy kinél munkálkodott, és monda: Annak a férfiúnak a neve, akinél ma munkálkodtam: Boáz

Bizony valaki rátekintett, valaki megtekintette őt, az ő alázatos voltát, az ő hűséges voltát, valaki megtekintette őt, mert ilyen szedegetéssel még soha senki nem tért haza, ahogy ő szedegetett. Ki volt az, aki rád tekintett?

Áldott legyen az, aki rád tekintett, mondja neki és elbeszélte az ő anyósának, hogy kinél munkálkodott, és monda: Annak a férfiúnak a neve, akinél ma munkálkodtam: Boáz. És itt derül ki, hogy Boáz közeli rokon volt.

20. És monda Naómi az ő menyének: Áldott legyen ő az Úrtól, aki nem vonta meg irgalmasságát az élőkől és a megholtaktól! És Naómi monda néki: Közel valónk nekünk az a férfiú; legközelebbi rokonaink közül való ő.

Naómi mondja az ő menyének, hogy áldott legyen az Úr, hogy ezt cselekedte, hogy rátaláltál arra a Boázra, aki közel való rokonságunk ő. És itt jön egy újabb nagy kegyelem! Látnod, a kegyelem története az életünkben, hogy Isten hogyan *fedi fel* az egyik mérföldkövet a másik után, ha egyszer a *kegyelmét rád borítja*.

Kiderült, hogy ez az a Boáz, aki megvásárolhatja az ő földjüket. Mert amikor elmentek Izraelből, akkor mindenüket ott hagyták, s a föld másnak a tulajdonába került. De valaki megválthatja a törvény szerint, és az pedig a *legközelebbi rokon* kell legyen. És ez a Boáz a legközelebbi rokonok közül való, de nem a legközelebbi, csak közeli.

Azt jelenti, hogyha lemond a jogosult a földről és arról, hogy Ruthot elvegye, akkor Boáz elveheti őt. Összehívja Boáz a kapunál a véneket. Tíz vént összegyűjt és összehívja a közeli rokont, hogy kívánod-e megvásárolni azokat a földeket? Kívánod-e Ruthot elvenni feleségül? Mert ha nem, akkor én megteszem.

Nézd meg, hova *emelte föl* őt az Úr! Boáz elvehette volna az aratók bármelyikét. Hatalmas gazdagsága volt. Volt pénze, hogy megvegye azokat a földeket, mégis az Úr kegyelméből és az Úrnak gondviseléséből ezt a *hűséges szívű* Ruthot fogja elvenni feleségül.

Volt valami a szívében, amit Isten *látott*, és amivel Isten *dolgozni* tudott, amivel együtt tudott működni, amit meg tudott *áldani*, amire Isten számíthatott. Ez a Ruth, akárhogy megáldom, *hűséges marad*, nem fog felfuvalkodni, nem lesz hűtlen, Naóminak a támasza lesz, amíg lehunyja a szemét. Istennél a hűség az egyik *legnagyobb kincs*, ami létezik.

S a hűségnek a *jutalma* a történet vége, mert olvassátok ezt a harmadik és negyedik fejezetben. Ebben pontosan le van írva, hogy Boáz összehívta a véneket és a vének elé tárta a szándékát. Mivel ez a rokon, ez a legközelebbi rokon nem kívánta megvenni, ezért mondta

Boáz, hogy akkor én megváltom ezt a földet, visszavásárolom ezt a földet, és magot támasztok Naóminak. Elveszem Ruthot *feleségül*.

Ezt a fiatal lányt Isten kegyelme a *legmagasabb helyre* emelte, amit eddig a történetben láthatunk. De még efölött is van Isten kegyelme, mert a drága Úr Jézus Krisztus kegyelméből ez egy igen *happy endes* [szerencsés kimenetelű] történet, aminek az a vége, hogy Boáz feleségül veszi Ruthot és gyermekük születik, méghozzá fiúcska. Egy kisfiú születik, akit Obednek neveztek, ő lesz a vigasztalása Naóminak az öreg napjaira. Azt mondja az írás itt:

RUTH 4,14–15. 22.

14. Áldott az Úr, aki ma nem engedte meg, hogy rokon nélkül maradj; emlegessék az Ő nevét Izraelben

Nézzétek ezt a kegyelmet, hogy a hűség által, amit Isten odaadott a Ruth szívére, a történetben *Isten kegyelmei* hogy tudtak egyre feljebb, feljebb és *feljebb emelkedni* az életén, mindaddig, amíg a *leggazdagabb férfi* megkéri a kezét a törvény szerint.

Mert lehetősége volt rá és magot támaszt Naóminak. Naómi nem maradt egyedül öregségére. Ez egymagában csodálatos megoldás, csodálatos ékesség lenne, emlegessék az ő nevét egész Izraelben, dicsérje, magasztalja az Urat.

15. És legyen ő a te életed megújítója, és vénségednek istápolója, mert menyed szülte őt, az, aki téged szeret, és aki többet ér neked hét fiúnál.

Ezt írja az Írás. Ez a kicsi Obed az életed megújítója legyen öreg napjaidra, vénségednek istápolója legyen, mert menyed, Ruth szülte őt! Vagyis, ha te is akarsz a fiadért *imádkozni*, hogy olyan *feleség kerüljön* a házhoz, aki az *Ige szerint megáll*, akkor itt az Ige neked.

Ezek a meny és anyós *viszálykodások* mind *megtörhetők* az Ige által, egytől egyig itt van az Ige rá. Tud Isten olyan társat adni. Ruth egy olyan *meny* volt, aki *többet ért* Naóminak hét fiúgyermeknél, az egész életének istápolója lett. Isten kegyelme és a hűség által tudott előjönni.

Ha ez a hűség nincs ott a Ruth szívéen, akkor ez az áldás nem kerekedik ki. Még efölött is van egy áldás, és ezzel szeretném ma zárni. Ez a kicsi Obed, aki született ebből a csodálatos frigyből, nemzette Isait.

22. És Obed nemzé Isait, Isai pedig nemzé Dávidot.

Dávidnak, mondhatni, hogy a nagypapája lett ez a kicsi Obed, aki született. Ruth pedig, aki moábita volt, benne van Jézus családfájában! Isten hova emelte őt fel a hűségre által! *Beleemelte* őt a Jézus krisztusi *családfába*! A hűség tette ezt.

Ha hűséges a szíved, ha *kitartasz*, ha minden látható ellenére, minden nehézség ellenére leszögezed a szívedben, hogy te pedig *hű* vagy Isten Igéjéhez, csak úgy lehet neked, ahogy *meg van írva*. Semmi láthatóra nem tekintesz, sem az ellentmondó körülményekre.

Az Ige hűségéhez *ragaszkodsz*, s amit neked Isten a szívedben megmondott, az úgy igaz. Ott meg van írva a te gyógyulásod, a te gyarapodásod, a te áldásod. Isten *hithűséget vár* tőled, hogy ezeket be tudja *teljesíteni* a te életedben és akkor, ha a *szemedet* ezen tartod, egyik kegyelmét fogja hozni a másik után az életedre.

Csak gyönyörködni fogsz tudni benne, semmi mást, csak gyönyörködsz benne. Ímé, az újabb kegyelmét hozta rám, mert a szemét nem veszi le rólam, és újabb kegyelmet hozott az életemre, és újabb kegyelmet hozott az életemre, mert a szemét nem veszi le rólam!

Ez történt Ruth-tal. Boáz nem tudta levenni a szemét róla, mert *megragadta* ez a hűség. Ez a hűségnek a *jutalma*. A hűséggel el lehet *jutni oda* az életben, ahova semmi más nem fog minket elvinni. Olyan helyekre lehet bejutni a hűséggel. Ez a tanulsága a történetnek. *Hűséggel* el lehet jutni oda, olyan *magas helyekre*, ahova sehogy máshogy nem tudsz eljutni.

ZSOLTÁROK 40,10.

10. Igazságodat nem rejtem el szívemben, elmondom a Te hűségedet és üdvösségedet; nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben.

A mi szívünkben ott van az igazság. Ez Jézus profetikus imája az Atyához, még az Ószövetségben. Hirdeti a hűséget, *Isten hűségét* hirdeti, amit nekünk is hallani kell. Isten hűséges az *ígéreteihez*, ne csüggedjünk, ne kételkedjünk, ne engedjük, hogy elnyeljenek minket ezek a hullámok, az élet hullámai.

Isten hűséges az Ő Igéjéhez, és ebben a hűségben járhatunk, mert *odaadta* nekünk a Szellem gyümölcseként ezt a *hűséget*. A te hűségedet elmondom, hirdetem a te hűségedet, és a te üdvösségedet nem titkolom el, mondja a zsoltáros. Nem titkolom el, az egész világnak meg kell tudni.

Nem titkolom el kegyelmedet és igazságodat a nagy gyülekezetben – ezek Jézus szavai az Ószövetségben. Láta a nagy gyülekezetet, s látta, hogy a te szíved éhes lesz, hogy ezt hallgasd az Ő hűségéről.

Nem titkolom el, kitárom a szívemről ezt az igazságot, és ezt a hűséget, hogy mindenki megismerhesse, mert Isten hűséges, az Ő szava megáll egyedül és nincs más nekünk. Szoktam mondani, hogy nincs más nekünk, mert ez elegendő. Nem kell idegen istenek után futnunk, sőt az idegen földről jöttek, ha bejönnek az igaz Istenhez, micsoda áldásokban részesülnek!

Fel tudod-e emelni a kezéd Istenhez és megköszöni ezt? Micsoda balzsamos üzenet van abban a hűségben, amit Ő szeretne a szíveden látni! Egy tanulságot szeretnék csak a végére zárásként, hogy az *Ő hűsége az egekig ér*, ezt írja a Biblia, afölött nincsen! Egekig ér, az egekig ér, az egekig ér!

Tőlünk is *elvárja* ezt a *hűséget*, hogy a hűségünk nyújtózkodjék. Hogyha nehéz helyzetek vannak, akkor tessék *hűséggel nyújtózkodnod*, hogy igen, ebben a helyzetben is ki tudtam tartani, abban a helyzetben is hűséget tudok mutatni az Igéhez, mert az Ő hűsége az egekig ér és az én hűségem sem szégyenül meg soha-soha – és akkor tudja *följebb emelni* az életedet!

Egy helyzetet engedjetelek csak meg: valaki jön egy másik gyülekezetből, és azt mondja, hogy szeretne hozzánk járni. Az első intő szó ilyenkor, ahogy azt Hagin könyvében is olvasod: ha te onnan elmaradsz, mi lesz a szolgálatnak a tizedével? Az jó, hogy nálunk jobban szeretnél lenni, de ha téged ott *plántált el* Isten, akkor nem ott van a helyed?

És Hagin visszaküldte az illetőt. Azt mondta, menj vissza oda! Az a pásztor bajba kerülne, ha az a pár tized fizetője, aki támogatja őt, elmaradna tőle, s visszaküldte őt abba a gyülekezetbe, ahova tartozott.

És ha *itt születél újjá* és *itt plántált el* az Úr, akkor tudod-e, hogy mit diktál a hűség a szíveden? Hogy ne keress máshol innivalót. Ahogy Boáz mondta: gyere ide, és itt igyál, ennél az asztalnál egyél, ne menj másfelé.

Nem véletlen, hogy *itt plántált el* az Úr. Nem véletlen, hogy itt kaptad meg az üdvösségedet. Itt a helyed, itt egyél, itt igyál, s akkor ne menj másfelé, mert annak a *hűségnek nagy jutalma* lesz. Annak a hűségnek nagy jutalma lesz.

A Zsidó 2,17 mondja: elvisz téged olyan *helyekre a hűség*, ahova más nem tudna, semmi más nem tud oda eljuttatni, semmi más! A hűség egyedül! Isten *figyeli* ezt a hűséget az életünkön, és így *terelget* minket. Ez egy nagyon jó vezérfonal. Ha nem tudod, mit tegyél, keresd meg, mit mutat a hűség a szíveden. Keresd meg a hűséget!

ZSIDÓ 2,17.

17. Annakokáért mindenestől fogva hasonlatosnak kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörülő és hű főpap lehessen az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.

Vagyis hozzád és hozzám. Jézusnak testet kellett öltenie, test és vér formájában kellett megjelennie. Vagyis van egy hű *Főpapunk*, akitől nagyon könnyen tudjuk a *hűséget megtanulni*, mert Ő hű főpap Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért. A hű Főpapunkat tudjuk-e imádni, ez a kérdés, hogy tudunk-e szolgálni felé?

Ha *tekinted* az Ő hűségét, nagyon könnyű abban *járni*, nagyon könnyű. Légy hű az Igéhez, légy hű az igazsághoz, *légy hű ahhoz*, aki téged így szeret, aki az életét adta érted és mindig azt keresd, hogy Uram, mit diktál a szívem!

Ez egy vezérvonal lehet, mit tegyek, hogyan tegyem, hogy ne csalatkozzak, hogy ne bántsam meg a szívedet. Az Úr ezt keresi a szívünkön. Oda megyünk a dicséret helyére és abban az örömben, ahol az Úr gyönyörködik bennünk, ott fogjuk megköszönni a szeretetét.

Nem kárhoztatásként hangzott ma ez el. A múltat nem lehet visszahozni, ha olyan döntéseket hoztál, amit utólag megbántál. Ami előttünk áll, azoknak feszülünk neki, mondja Pál. És az előttünk álló dolgokban kérjük meg az *Úr vezetését*, hogy tudjuk gyakorolni ezt a hűséget, mert ez hoz áldást az életünkre. Magasztaljuk Őt!

**A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.*

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.